رویداد

تکذیب تهدید حمله به سفارت ایران در ترکیه

● **شرق:** «کارکنان سفارت ایران در ترکیه مشغول امور روزانه خود هستند»؛ این جمله‌ای بود که روز گذشته بعد از منتشرشدن اخباری مبنی بر تهدید به بمب‌گذاری سفارت ایران در ترکیه از زبان سخنگوی وزارت خارجه ایران نقل شد. حوالی ظهر دیروز برخی از رسانه‌های ترک در خبری فوری ادعا کردند که نیروهای امنیتی ترکیه پیامی مبنی بر یک حمله انتحاری به ساختمان سفارت ایران در آنکارا دریافت کرده‌اند که در پی آن خیابانی که ساختمان سفارت در آن واقع است، بسته شده و اقدامات امنیتی شدیدی در محل حکم‌فرماست. همچنین اعلام شد پلیس ترکیه سفیر ایران را از ساختمان سفارت خارج و آن را تخلیه کرده است که اخبار مربوط به تخلیه سفارت از سوی سخنگوی وزارت خارجه و سفیر ایران در آنکارا تکذیب می‌شود؛ اما عکس‌های منتشرشده از خیابان‌های منتهی به سفارت ایران در ترکیه نشان می‌دهد فضای منطقه امنیتی است.

تهدید به حمله از سوی داعش بوده

برهمین‌اساس بهرام قاسمی، سخنگوی وزارت خارجه، اخبار منتشرشده درباره تخلیه سفارت را کذب محض دانست و گفت: «پرسنل سفارت ما در سلامت و امنیت کامل در محل کار خود حضور دارند و مشغول کار روزانه خود هستند». سفیر ایران در آنکارا هم در این زمینه به ایسنا، گفت: «تهدید حمله به سفارت ایران در ترکیه از سوی فردی منتسب به داعش بوده است». ابراهیم طاهریان ادامه داد: «پلیس ترکیه در پی این تهدید اقدامات و تدابیر امنیتی را در اطراف سفارت تشدید کرده است». درعین‌حال بر اساس اعلام کانال تلگرام سفارت ایران در ترکیه، سفیر ایران اعلام کرده تخلیه کارکنان سفارت و هرگونه بمب‌گذاری و اخبار دیگر در این زمینه تکذیب می‌شود. از سوی دیگر خبرگزاری اسپوتنیک هم مدعی شده بود که بمب‌گذار انتحاری در داخل سفارت ایران در آنکارا حضور دارد. تا لحظه تنظیم این گزارش منطقه سفارت ایران در آنکارا همچنان تحت تدابیر امنیتی قرار داشت.

روزنه

ادعای وزیر خارجه رژیم اسرائیل درباره توافق نفتی ایران و روسیه

● وزارت امور خارجه رژیم اسرائیل با انتشار گزارشی مدعی شد تهران و مسکو به توافقی برای فروش نفت ایران و دورزدن تحریم‌های آمریکا دست یافته‌اند. به گزارش «ایسنا»، به نوشته روزنامه تایمز آو اسرائیل، در این گزارش آمده است: ماه گذشته در تهران توافقی میان ایران و روسیه برای انتقال نفت خام تهران به روسیه و پالایش آن در این کشور و سپس فروش آن به بازارهای جهانی حاصل شد. وزارت امور خارجه رژیم اسرائیل همچنین در گزارش خود مدعی شد ایران و روسیه بر سر سازوکاری توافق کرده‌اند تا تأثیر تحریم‌های واشنگتن علیه تهران که صادرات نفت ایران را از ماه آینده (میلادی) هدف قرار می‌دهد، کاهش دهند. این سازوکار به ایران اجازه می‌دهد نفت خام خود را از طریق دریای خزر ابتدا به روسیه صادر کند. این نفت در آنجا در پالایشگاه‌های روسی پالایش شده و سپس از آنجا به جهان صادر می‌شود. در ادامه این گزارش، ادعا شده توافق تهران و مسکو برای فروش نفت، ماه گذشته در تهران زمانی که ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهور روسیه، رجب طیب اردوغان، رئیس‌جمهور ترکیه و حسن روحانی، رئیس‌جمهور ایران، نشستی سه‌جانبه برگزار کردند به دست آمده است. در این گزارش، همچنین آمده است که کشورهای اروپایی که کماکان متعهد به توافق هسته‌ای هستند، آماده‌اند در سکوت و بی‌سروصدا به ایران اجازه دهند که به فروش نفت خود به کشورهای مختلف در آسیا ادامه دهد. هدف اصلی این سازوکار روسی-ایرانی و موافقت بی‌سروصدای اروپایی‌ها برای دیگر صادرات نفت ایران، جلوگیری از فروپاشی اقتصاد این کشور پس از اجرائی‌شدن تحریم‌های آمریکا و در نتیجه جلوگیری از خروج ایران از توافق هسته‌ای است. حفظ این توافق در راستای منافع مسکو و اتحادیه اروپاست.

رئیس گروه اقدام علیه ایران مدعی شد

اختلاف آمریکا و اروپا تاکتیکی است

● **ایلنا:** به گزارش ایلنا به‌نقل از اویل‌پرایس، برایان هوک، رئیس گروه اقدام علیه ایران در وزارت خارجه آمریکا مدعی شده بازار انرژی با وجود تحریم‌های نفتی ایران از چهارم نوامبر (۱۳ آبان)، با ثبات خواهد ماند. به گزارش ایلنا به‌نقل از اویل‌پرایس، او مدعی شد: ما مطمئنیم که بازار انرژی ثبات خود را حفظ خواهد کرد. ما شاهد توزیع خوب و متعادل نفت در بازار هستیم و باید بر اصول بنیادین متمرکز شویم و با ادعاهای احساسی و بی‌پایه‌ای که از سمت تهران منتشر می‌شود منحرف نشویم. رئیس کارگروه اقدام ایران با اشاره به سازوکار ویژه مالی اتحادیه اروپا مدعی شد که این سازوکار از نظر مقام‌های آمریکایی تقاضای زیادی نخواهد داشت. او مدعی شد اختلاف میان آمریکا و اروپا درباره ایران صرفا تاکتیکی است. رئیس گروه اقدام علیه ایران گفت آمریکا برای تحریک اروپا به اقدام علیه برنامه موشکی ایران تلاش می‌کند.

سخنگوی وزارت خارجه:

ایران در بازسازی سوریه حضور خواهد داشت

شرق: بهرام قاسمی، سخنگوی وزارت خارجه، دیروز در نشست خبری هفتگی خود با رسانه‌ها درخصوص اینکه گفته شده ایران در بازسازی سوریه مشارکت می‌کند و این مشارکت از نظر اقتصادی و سیاسی چه توجیهی دارد، گفت: ایران با توجه به درخواست دولت سوریه و حضور قبلی خود در آنجا در مبارزه با تروریسم و با توجه به اینکه امر بازسازی این کشور مسئله مهمی است، شرکت خواهد داشت. به گزارش «ایسنا»، قاسمی ادامه داد: توصیه و برنامه ما حضور بخش خصوصی و بنگاه‌های صنعتی و تجاری و بخش‌های فناوری است که امیدوارم آغاز کار هرچه زودتر فراهم شود و بخش خصوصی بتواند در این حوزه و در کمک به مردم سوریه نقش حیاتی خود را ایفا کند. سخنگوی وزارت خارجه ایران در نشست خبری درباره دیگر رویدادهای مهم دیپلماسی در هفته اخیر هم صحبت کرد که در ادامه بخش‌هایی از آن را می‌خوانید.

● توییت ظریف و دعوت از عربستان برای همکاری در مسائل منطقه‌ای: نقل‌قولی که از آقای ظریف بیان شد، درواقع همان سیاست اصولی جمهوری اسلامی ایران است که تکرار شده، بنابراین در صورتی که شرایط در منطقه فراهم شود، قطعا همکاری کشورهای منطقه در ایجاد صلح و ثبات تأثیر بسزایی خواهد داشت.

● وی درباره خروج آمریکا از عهدنامه مودت گفت: به صورت کتبی یادداشتی در ارتباط با خروج آمریکا از پیمان‌نامه مودت دریافت کرده‌ایم.

● او درباره سفرای ایران در چین و هند گفت: سفرای ایران در این دو کشور مشخص شده‌اند و به‌زودی یکی از این سفرا به محل مأموریت خود اعزام خواهد شد. در مورد یکی دیگر از کشورها پروسه کمی عقب‌تر است.

● بازگشایی دفتر اتحادیه اروپا در تهران: این موضوع قبلا توسط اتحادیه اروپا مطرح شده بود، بررسی این موضوع در دستور کار است و بررسی‌ها

در مورد آن کماکان ادامه دارد. در این مورد، مجددا و جدیدا چیزی رسمی دریافت نکرده‌ایم و آنچه که هست موضوعی است که قبلا مطرح شده بود و همان‌طور که گفتم، بررسی آن در دستور کار ایران قرار دارد و پس از انجام بررسی‌های لازم نظر نهایی خود را اعلام می‌کنیم.

● مکانیسم مالی ویژه‌ای که اروپا برای انجام تعاملات تجاری با ایران در نظر دارد و همراهی چین و روسیه در این زمینه: آنچه که خواست ما بود و از طرف ما مطرح و پیگیری شد، مطالبه از گروه ۴+۱ بود. درواقع در کنار سه کشور اروپایی عضو برجام، چین و روسیه نیز در این ارتباط مسئول بودند، بنابراین آنها نیز در راستای تدوین این موضوع حضور و فعالیت داشتند و در مذاکرات شرکت کرده‌اند. البته ما با چین و روسیه خارج از بحث ۴+۱ نیز تعاملات و روابط خاصی داشته و خواهیم داشت و می‌توانیم همکاری‌هایمان را در بخش‌هایی مضاعف کنیم. تمام تلاش‌ها در این راستاست که تا این تاریخ شاهد دریافت این مکانیسم و سازوکار باشیم و فکر می‌کنم با توجه به روندی که در پیش است باید به‌زودی بتوانیم این مکانیسم را دریافت و در صورت امکان جزئیات آن را اعلام کنیم.

● تلاش‌های آمریکا برای اعمال تحریم‌های نفتی علیه ایران و مکانیسم تهران برای دورزدن این تحریم‌ها: آمریکایی‌ها تلاش وافری به خرج داده‌اند که به این هدف؛ یعنی صفرکردن صادرات نفت ایران دست پیدا کنند، ولی قطعا آنها به این آرزوی باطل نمی‌رسند. مکانیسم‌ها و راهکارهای لازم از گذشته در این ارتباط طراحی شده، مذاکراتی با تعدادی از کشورها صورت گرفته و این مذاکرات هنوز ادامه دارند و ما فکر می‌کنیم که بر اساس اقدامات و تلاش‌های صورت‌گرفته صادرات نفت ایران می‌تواند در حد مطلوب ادامه پیدا کند. این موضوع از سوی وزارت خارجه، وزارت نفت و سایر دستگاه‌های ذی‌ربط در حال پیگیری است و ما فکر می‌کنیم که نهایتا ترامپ نمی‌تواند به این نقطه که هدف‌گذاری کرده دست پیدا کند یا به آن نزدیک شود. در مورد میزان صادرات نفت ایران و نقاطی که این نفت به آن صادر می‌شود نباید درحال‌حاضر صحبت کرد، چراکه ممکن است مورد سوءاستفاده معاندان ملت ایران، از جمله آمریکا قرار بگیرد.

● وضعیت دیپلمات ایرانی بازداشت‌شده در آلمان و تأثیر این موضوع بر روابط ایران با کشورهای اروپایی، از جمله فرانسه: ما اعتقاد راسخ داریم که این دیپلمات بی‌گناه است و قربانی توطئه یک گروه تروریستی معاند روابط ایران و کشورهای اروپایی شده. این کشورها دیر یا زود به این نتیجه خواهند رسید که این دیپلمات ایرانی بی‌گناه است و باید آزاد شود. روابط ما با اتحادیه اروپا روابط مهمی است و تماس‌های ما با کشورهای عضو این اتحادیه در موضوعات مختلف برقرار است. باید هر چیزی را سر جای خود ببینیم و پیش‌آمدن یک موضوع و مشکل دلیل بر عدم همکاری در دیگر حوزه‌ها نیست.

تحلیلی بر روند تحولات بین‌المللی اخیر با موضوع ایران

دیپلماسی خردورز

ساسان کریمی . پژوهشگر روابط بین‌الملل

در هفته‌های گذشته، شاهد چند رویداد در صحنه بین‌المللی بوده‌ایم؛ وقایع نیویورک شامل سخنرانی‌های مجمع عمومی سازمان ملل متحد، نشست شورای امنیت که تیم ترامپ برای فضاسازی علیه ایران ترتیب داده بود و دفاع جانانه دیگر کشورهای عضو و بالاخره سخنرانی‌ها و مصاحبه‌های در حاشیه که دست‌کمی از متن نداشتند، رأی دیوان دادگستری بین‌المللی (لاهه) علیه ایالات متحده در تحریم ایران و واکنش مقامات کاخ سفید، رأی دادگاه بر رد درخواست ایالات متحده نسبت به مسدودکردن پنج میلیارد دلار ایران در ایتالیا و تصویب لایحه کنوانسیون مقابله با تأمین مالی تروریسم (CFT) در مجلس که خود وزن مهمی در معادلات بین‌المللی ایران خواهد داشت. اما از میان همه این موارد، آنچه به وجهی استثنائی می‌نماید، نشست منجر به بیانیه ۴+۱ و ایران درباره برجام و ایجاد زیرساخت نقل‌وانتقالات مالی برای دورزدن تحریم‌های آمریکا بود؛ خبری که در ادامه و با پیوستن سوئیس به این زیرساخت، در سفارش‌گذاری مجدد هند برای خرید نفت از ایران در ماه نوامبر (یعنی بلافاصله پس از تحریم‌های نفتی ایالات متحده) و قطع با شهامت خرید نفت چین از آمریکا بی‌تأثیر نبود. واقع امر این است که مؤلفه‌های مختلف سیاست بین‌الملل را نمی‌توان به‌طور مجزا از هم دید. از این رهگذر باید مطمئن بود که مسئله رویکرد تقابلی دولت ایالات متحده نسبت به ایران، در رابطه مستقیم با دیگر مسائل بین‌المللی مانند جنگ تجاری آمریکا و چین، مسئله ناتو، قیمت نفت، رابطه ترکیه و عربستان و ترکیه و چین و نیز ارتباط میان آمریکا و اروپا قرار دارد. حتی مبرهن است که مسائل سیاست داخلی کشورها نیز در مناسبات بین‌المللی تأثیرگذار است: بهترین نمونه این تأثیرگذاری متقابل فضای سیاست داخلی و بین‌المللی، همین دولت مستقر در کاخ سفید است که مناسبات متعددی را در نظام بین‌المللی با تنش و تغییر مواجه کرده و لااقل اتکاپذیری و تعهد را از آن گرفته است. در داخل کشور هم نمونه‌هایی را از رقابت جریان‌های مختلف داخلی و نمود آن در وجه خارجی سیاست شاهدیم. مسائل صحنه سیاست بین‌المللی هم در مقابل بر سیاست داخلی کشورها مؤثر است. برای ناظران صحنه سیاست واضح است که تقابل دولت ترامپ با تهران و سرنوشت آن بر انتخابات کنگره در نوامبر سال جاری و نیز انتخابات ریاست‌جمهوری دوره دوم ترامپ (۲۰۲۰) تأثیرگذار است و بخشی از حمایت عریان اروپا و لابی دموکرات‌ها هم با نگاه به همین دو انتخابات است. هم سیاست‌ورزی امروز اروپا و هم مواجهه حزب دموکرات در آمریکا خاستگاه (نئو)لیبرالی دارد. درحالی‌که ترامپ و دولتش با اقتدارگرایی واپس‌گرایانه‌شان، محافظه‌کاری و اقتدار سیاسی و بین‌المللی را در روابط و رویکردهای خود به نمایش می‌گذارند و به همین علت، دیپلماسی دوجانبه را در دستور کار خود قرار داده و چندجانبه‌گرایی را به سخره گرفته‌اند. یکی از مهم‌ترین وجوهی که نظام جهانی بر آن استوار است، ابتنا و اتکای نظام بین‌المللی بر لیبرال‌دموکراسی به‌عنوان نظام سیاسی برخی کشورهای جهان است که در علم روابط بین‌الملل منجر به امری است به نام صلح لیبرالی؛ به این معنا که بین کشورهایی که خود و طرف مقابل را به‌عنوان نظام لیبرال‌دموکراسی به رسمیت می‌شناسند، جنگ نظامی در نگرفته است، چراکه هزینه برخورد سخت را همان مردمی قرار است بپردازند که تصمیم‌گیرنده اصلی در کشور محسوب می‌شوند و به همین روی همواره در دیرترین و سخت‌ترین شرایط ممکن است به آن تن دهند و این خود مهم‌ترین نمونه تأثیر سیاست داخلی بر سیاست خارجی است. البته تنش در تاریخ «صلح لیبرالی» میان لیبرال‌دموکراسی‌ها وجود داشته، اما آنچه امروز در صحنه روابط بین‌الملل شاهدیم، تنش‌های گسترده ایالات متحده در چندین جبهه است که وجه بارز و نادر آن موضع سرسخت اتحادیه اروپایی بر اصرار بر حفظ برجام است؛ نه‌تنها به‌دلیل ارزشمندی روابطشان با ایران بلکه به دلایلی کلان‌تر که استقلال تصمیم و عمل اتحادیه اروپایی مهم‌ترین آنهاست. اگر اتحادیه اروپایی آن‌طورکه اظهار و اصرار کرده است، بتواند امر ایجاد کانال نقل‌وانتقال مالی مستقل از دلار خود را به نتیجه برساند، نه‌تنها ایران در مصاف با ترامپ مهم‌ترین شریک راهبردی آمریکا را به یاری خود گرفته، بلکه امری بزرگ‌تر از صرف حفظ برجام و منافع ملی ایران و ثبات منطقه‌ای به دست آمده و آن البته ایجاد نهادی مالی است که به‌واسطه آن یکی از مهم‌ترین انحصارهای ایالات متحده در جهان که جا در جا به‌عنوان اهرمی در پیشبرد سلیقه دولت این کشور به کار می‌رفت، شکسته خواهد شد. واقع امر این است که آنچه امروز آمریکا به‌عنوان ثروت، روابط و نفوذ در نقاط مختلف جهان برای خود انباشته میراث نظام لیبرالی و توافق با متحدان راهبردی‌اش و مبتنی بر اتحادها، تجارت آزاد و صلح لیبرالی است. حال که به‌واسطه انتخابات نیمه دموکراتیک ریاست‌جمهوری آمریکا و با وجود تعداد رأی کمتر، فردی نه لیبرال که محافظه‌کار به ریاست‌جمهوری بزرگ‌ترین قدرت سیاسی و اقتصادی دنیای لیبرال‌ها رسیده است، نمی‌توان اتفاق کوچک‌تر از این را برای نظام بین‌الملل متصور بود که خود را در مقابل یکه‌تازی او مصون کنند و در این امر اتفاقا اصل رقابت آزاد متبلور است: به‌واسطه بهره‌برداری غیرمنصفانه یکی از طرف‌ها از انحصارش در امری (نظام بانکی) طرف‌های دیگر حق فعالیت موازی (و ایجاد نظامی دیگری برای مبادلات بانکی) را برای خود محفوظ دانسته و هرگاه بخواهند از آن استفاده می‌کنند.

آمریکا نیز نمی‌تواند انتظار داشته باشد که از تمامی امتیازات نظام بین‌المللی و اتحادهای استراتژیک بهره ببرد و هنگام عمل به سهم خود به‌واسطه انتخاباتی آن‌چنانی در کشور از تن‌دادن به میل و منافع متحدان استراتژیک سر باز بزند و صرفا بر توسعه منافع خود تکیه و تأکید کند. به همین علت است که در روزهای گذشته خبری منتشر شده مبنی بر درخواست وزارت خزانه‌داری آمریکا از دولت برای حفظ تماس ایران با سوییفت. البته واضح است که خزانه‌داری ایالات متحده نه دلش برای ایران سوخته و نه دغدغه انصاف و حقیقت دارد. بلکه همه هراس آن از باب همین ایجاد نظام اروپایی مبادلات مالی و بانکی است که معنای آن متضررشدن آمریکاست. منافع انحصاری‌ای که ایالات متحده در اثر ایجاد این نظام اروپایی مالی از دست می‌دهد، با زیان ایران از تحریم و قطع‌شدن دسترسی‌اش از سوییفت قابل مقایسه نیست. صحنه فوق بهترین نمایشگر تأثیر سیاست‌ورزی حرفه‌ای در تغییر صحنه بین‌المللی است. اگر سال‌های پیش از آغاز مذاکرات برجام که حتی چین و روسیه نیز در شورای امنیت سازمان ملل به چهار قطع‌نامه تحریم ایران رأی مثبت دادند، گفته می‌شد که با دیپلماسی حرفه‌ای می‌توان نه‌تنها این دو کشور بلکه حتی اروپایی‌ها را در سخت‌ترین روزهای مواجهه با دولت آمریکا به یاری گرفت، حتما چیزی جز استهزا نصیب گوینده نمی‌شد، چراکه در دور پیشین تحریم‌ها چین و روسیه نیز حاضر نشدند برای کمک به ایران تعاملات خود با آمریکا را به خطر بیندازند، چه رسد به اروپا که نزدیک‌ترین متحد راهبردی آمریکاست و میزان تجارت و مبادلات مالی دو غیرقابل مقایسه با حجم معاملات با ایران نیست.

اما این اتفاق افتاد؛ نه‌تنها چین و روسیه، بلکه ترکیه و هند و حتی از همه قدرتمندتر و با صدای بلندتر این اروپاست که به حمایت ایران برخاسته و نه‌تنها از تحریم‌های آمریکا تبعیت نمی‌کند، بلکه فعالانه در گامی بس فراتر اقدام به نهادسازی و ایجاد سازوکاری دائمی کرده که هم خنثی‌کننده تحریم‌های بانکی باشد و هم بالقوه تهدیدی برای ایالات متحده که هرگاه بخواهد بند گسسته و یکه‌تازی کند، حمایت اروپا را در تصمیم یک‌جانبه خود نخواهد داشت و این در واقع شوریدن چندجانبه‌گرایی و (نئو)لیبرالیسم است بر یک‌جانبه‌گرایی و محافظه‌کاری و بهترین گواه برای آنکه در درازمدت نظام بین‌المللی از نوع سیاست‌ورزی‌های محکوم به شکست «ترامپی» که بیشتر به قرن بیستم متعلق است، خالی خواهد شد. بنا بر این تحلیل، ما نیز باید هر روز بیشتر به چندجانبه‌گرایی و تعامل با نیروهای معتدل کشورها در صحنه بین‌المللی روی آوریم؛ امری که با توجه به اندازه قدرت ایران قطعا یارگیری مؤثری برای ما در صحنه بین‌المللی است؛ ایران قدرتی است متوسط که بالقوه و بسته به رویکردش هم می‌تواند به‌راحتی و بدون تنش‌های ادامه‌دار پیشرفت کرده و توسعه پایدار ایجاد کند و هم در کنج دعواها و تنگنای چالش‌های بین‌المللی قرار بگیرد و آسیب‌پذیر باشد.

اگر سیاست خارجی ایران در ادامه نیز مانند پنج سال اخیر و به‌واسطه بهره‌بردن از بهترین نیروهای متخصص در حقوق و روابط بین‌الملل، ترکیبی از اعتمادبه‌نفس، یارگیری صحیح، عمل‌گرایی و خردورزی باشد، هر روز بیشتر در میسر نخست، یعنی موجه‌ترشدن کشور در مجامع بین‌المللی و در نتیجه توسعه منافع ملی خواهیم بود.

الو شرق ۸۸۶۴۰۲۶۰

sharghline@sharghdaily.ir

پیامک: ۳۰۰۰۴۶۹۹

● **خواب شبانه و گرانی روزانه:** کارخانه‌ها چند بار در سال اجازه دارند محصولات‌شان را گران کنند؟ به‌تازگی بیشتر کارخانه‌ها قیمت پنیرها را در چند مرحله افزایش داده‌اند. شب می‌خوابیم و صبح که بیدار می‌شویم، کالا گران شده! برای خرید به فروشگاه‌های عرضه مواد غذایی و لبنی مراجعه می‌کنیم، آنها هم از این موضوع ناراحت‌اند و می‌گویند متأسفانه افزایش قیمت لحظه‌ای و ساعتی شده و مشتریان این موضوع را از چشم ما می‌بینند؛ درحالی‌که ما اجناس را براساس قیمت‌هایی تعیین‌شده می‌فروشیم. چرا مسئولان برای مبارزه با گران‌فروشی هیچ کار درخورتوجهی انجام نمی‌دهند؟ به‌عنوان نمونه انواع پنیرهای پاستوریزه برای چندمین بار گران شدند. قابل توجه مسئولان رسیدگی به گران‌فروشی؛ البته اگر گوش‌ها و چشم‌ها یاری کنند!

علی‌اکبر فُرقانی

● **دوش نازنین مسئولان بی‌گزند، کوه غم بر دوش خانواده‌ها:** در روزهای گذشته عده‌ای از دانش‌آموزان تبریزی در سفر راهیان نور با اتوبوس دچار حادثه شدند. قرار بود جابه‌جایی دانش‌آموزان فقط به وسیله ترن انجام شود. چرا مسئولان مدرسه اجازه استفاده از اتوبوس، آن هم با راننده غیرحرفه‌ای را داده‌اند؟

علی از تهران

● **گروه‌خواری!** اهدای گروه به کارمندان و کارگران یک مجموعه براساس قانون هر چهار سال یک بار باید انجام شود. متأسفانه این موضوع در برخی مؤسسه‌ها نادیده گرفته شده و به طور دل‌بخواهی انجام می‌شود و فامیلی که حقوقش از بقیه بیشتر است، هر سال گروه می‌گیرد و سر بقیه پس از سال‌ها همچنان بی‌کلاه می‌ماند. مسئول رسیدگی به این بی‌مسئولیتی‌ها کیست.

رضا تقی‌زاده

● **میدان غایب!** نامش میدان شهداست. همان‌جایی که پیش‌ازاین به نام ژاله شهرت داشت؛ اما ساکنان، کاسبان و رهگذران هیچ میدانی ندیده‌اند، شاید هم میدان نامرئی وجود دارد و ما چشم بصیرت نداریم که آن را مشاهده کنیم.

یک مخاطب از تهران